

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobkyně: I. L.
zastoupená advokátem Mgr. et Mgr. Janem Siostrzonkem, MBA
sídlem U Cementárny 1303/16, 703 00 Ostrava

proti
žalovanému: Magistrát města Ostravy
sídlem Prokešovo náměstí 8, 729 30 Ostrava

za účasti: RD STYL a. s.
sídlem Plaská 622/3, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátkou JUDr. Zdeňkou Friedelovou
sídlem Místecká 329/258, 720 00 Ostrava - Hrabová

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 1. 2021, č. j. SMO/719391/20/ÚpaSŘ/Re, ve věci společného povolení stavby

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou došlou soudu dne 12. 3. 2021 se žalobkyně domáhala zrušení výše uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Hrabová ze dne 3. 10. 2019, č. j. 05432/2019/Šoch, jímž bylo vydáno společné povolení pro stavbu „Řadové rodinné domy, Ostrava Hrabová, lokalita Žižkov, ul. Krmelínská“ k žádosti RD STYL a. s. (dále „osoba zúčastněná“ nebo „stavebník“).
2. Žalobkyně v žalobě namítla, že při nahlížení do spisu žalovaného dne 23. 11. 2020 zjistila, že obsahuje rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 10. 2020, a pořídila si jeho kopii. Toto rozhodnutí nebylo jejímu zástupci doručeno do datové schránky, nýbrž bylo doručováno prostřednictvím veřejné vyhlášky. Ministerstvo tak porušilo princip legitimního očekávání v neprospěch žalobkyně.
3. Dále uvedla, že v řízení před správními orgány obou stupňů namítala nepravdivost projektové dokumentace – zejména podle žalobkyně není možno rozšířit příjezdovou komunikaci k navrhované stavbě bez toho, že by bylo zasaženo do ochranných pásem inženýrských sítí. Přípojky plynu, vody a kanalizace k rodinnému domu žalobkyně jsou vedeny v příjezdové komunikaci. Stavební úřad bagatelizoval rozpory v zákresu sítí odkazem na jejich vytyčení před zahájením provádění stavby. Žalobkyně se s názorem stavebního úřadu seznámila až v rozhodnutí 1. stupně, proto až v odvolání předložila znalecké posudky ohledně vadnosti projektové dokumentace, žalovaný je odmítl jako nepřipustnou novotu.
4. Žalobkyně dále nesouhlasila s tím, že podle stavebního úřadu se na pozemku žalobkyně nenachází žádná studna. Žalobkyně v žalobě uvedla, že se tam studna nachází a že projektová dokumentace vůbec neřeší existenci studny.
5. Žalobkyně namítla přepjatý formalismus správních orgánů obou stupňů, které povolily realizaci stavebního záměru i přesto, že spis obsahuje podklady, které vydání povolení neumožňují. Dále namítla přepjatý formalismus žalovaného, který pouze převzal názory vyslovené přezkumnými orgány, což nelze považovat za řádné odůvodnění rozhodnutí. Žalovaný se také odmítl zabývat tvrzeními žalobkyně, když je označil za opožděná, a tím si „ulehčil situaci“.
6. Podle žalobkyně stavebník záměrně rozdělil jeden velký stavební záměr na více dílčích, nejprve šlo o 3 rodinné domy, nyní o 35 rodinných domů, podle judikatury je „salámová metoda“ nepřipustná. V řízení, které bylo vedeno ohledně 3 rodinných domů, bylo žalobkyni upřeno postavení účastníka řízení. Stavební zákon v současném znění sice umožňuje rozdělit stavební záměr, zde však podle žalobkyně došlo k účelovému obcházení zákona.
7. Ve vyjádření došlém soudu dne 6. 8. 2021 žalobkyně uvedla, že se v průběhu řešení celého případu výstavby rodinných domů investorem RD STYL a. s. setkávala s velmi arogantním přístupem státních orgánů vůči sobě, byla to účelově vedená šikana, která ji jako důchodkyni staví do velmi nerovnovážného postavení vůči „nadstandardním dohodám“ mezi investorem a MO Hrabovou.

8. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, s tím, že žalobní body jsou téměř shodné s odvolacími námitkami, a navrhl zamítnutí žaloby. K vyjádření žalobkyně (viz předchozí bod tohoto rozsudku) žalovaný uvedl, že s žalobkyní bylo v průběhu správního řízení jednáno stejně jako s ostatními účastníky řízení.
9. Osoba zúčastněná na řízení navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné, když se žalovaný řádně a úplně vypořádal s odvolacími námitkami. Vyjádřila se podrobně k jednotlivým žalobním bodům a zdůraznila, že je nutno pečlivě posuzovat, které námitky je žalobkyně oprávněna vznášet, a které se netýkají jejích veřejných subjektivních práv.
10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Z obsahu správních spisů soud zjistil, že stavebník požádal v roce 2018 o vydání společného povolení pro stavbu 35 řadových rodinných domů včetně související dopravní a technické infrastruktury v Ostravě – Hrabové. Žalobkyně byla účastnicí řízení jakožto vlastník pozemků a staveb sousedících s příjezdovou komunikací k navrženým rodinným domům. Ve věci proběhlo dne 23. 4. 2019 ústní jednání, žalobkyně při něm uplatnila námitky. Stavební úřad vydal dne 3. 10. 2019 společné povolení, jímž schválil požadovaný záměr, stanovil podmínky a vypořádal námitky žalobkyně. Žalobkyně podala odvolání a jeho doplnění, včetně 2 znaleckých posudků. Žalovaný nejprve zrušil rozhodnutí stavebního úřadu, rozhodnutí žalovaného bylo však zrušeno přezkumným rozhodnutím Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (které bylo následně v nepatrné části změněno a jinak potvrzeno rozhodnutím Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 19. 10. 2020). Žalovaný poté rozhodnutím ze dne 11. 1. 2021 zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu ze dne 3. 10. 2019.
12. Krajský soud považuje za vhodné připomenout nejprve stěžejní zásadu přezkumu správních rozhodnutí soudem, jak vyplývá ze závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, totiž, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej, není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty.“*
13. Pokud jde o 1. žalobní námitku, žalobkyně kromě citací právních předpisů a judikatury uvedla pouze, že postupem ministerstva byl porušen princip jejího legitimního očekávání. Soudu tak zůstalo zcela utajeno, jak byla namítaným postupem zasažena konkrétní veřejná subjektivní práva žalobkyně, a to za situace, kdy se s obsahem přezkumného rozhodnutí ministerstva seznámila nejpozději 23. 11. 2020, jak sama uvedla v žalobě, přičemž napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno až 11. 1. 2021. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
14. Pokud jde o 2. žalobní námitku, je třeba zdůraznit, že žalobkyně byla účastnicí řízení jakožto vlastník pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF v k. ú. Hrabová, tedy pozemků sousedících s pozemkem parc. č. XG ve stejném katastrálním území (příjezdová komunikace k navrhovaným domům). Stavební úřad dále vycházel z tvrzení žalobkyně, že je vlastnící přípojky vody a kanalizace k jejímu rodinnému domu. Žalobkyně tedy jako účastník řízení ve smyslu § 94k písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) měla právo uplatnit námitky, jimiž může být přímo

dotčeno (podtrženo soudem) její vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě (§ 94n odst. 3 stavebního zákona). Z obsahu správních spisů vyplývá, že žalobkyně namítala nesprávné zakreslení přípojek v projektové dokumentaci, s tím, že stavba (rozšíření příjezdové komunikace) je navržena v prostoru ochranných pásem, což je nepřípustné. Námitkami žalobkyně ohledně inženýrských sítí se stavební úřad zabýval v odůvodnění rozhodnutí ze dne 3. 10. 2019 na str. 20-21, 28-29 a 32-33. V odvolacím řízení žalobkyně tvrdila, že dojde k dotčení přípojek v jejím vlastnictví, a předloženými znaleckými posudky hodlala prokazovat, že zákres inženýrských sítí na příjezdové komunikaci neodpovídá skutečnosti. Krajský soud obdobně jako u 1. žalobní námitky uvádí, že žalobkyně v průběhu celého správního řízení před stavebním úřadem, v řízení odvolacím, jakož i v nynějším řízení soudním neuvedla zhola nic konkrétního k přímému dotčení svých vlastnických či jiných věcných práv v souvislosti s rozšířením komunikace a vedením inženýrských sítí. Stavební úřad přitom vycházel při rozhodování z kladných stanovisek správců sítí a stanovil také příslušné podmínky pro provedení stavby (srov. podmínky č. 2, 3, 25-28, 34-37, 55-56), z nichž se zejména podává povinnost vytýčit a vyznačit přímo na staveništi inženýrské sítě včetně přípojek ke stávajícím rodinným domům před zahájením stavebních prací a respektovat stávající inženýrské sítě včetně jejich ochranných pásem. Jinými slovy, případná faktická nemožnost provést stavbu či její část podle schválené projektové dokumentace by tížila stavebníka, nikoli žalobkyni. Krajský soud nesdílí názor žalobkyně o bagatelizaci (údajných) rozporů v zákresu sítí a má za to, že především stavební úřad se zabýval námitkami žalobkyně řádně, pečlivě, podrobně a konkrétně. S ohledem na výše uvedené soud nepovažuje za nutné zabývat se zde dílčí procesní námitkou (včasnost předložení znaleckých posudků), neboť odpověď na ni, kladná či záporná, by na řečeném nemohla nic změnit. Obecně se o tom soud zmíní ještě níže u vypořádání 4. žalobní námitky. Žalobní námitka 2. je nedůvodná.

15. Pokud jde o 3. žalobní námitku, z obsahu správních spisů vyplývá, že žalobkyně ve vyjádření k podkladům dne 30. 7. 2019 uvedla, že „je záměrně zamlčena existence studní coby zdrojů vody v lokalitě (mj. i na pozemku žalobkyně)“. Stavební úřad považoval tuto námitku za opožděnou a nad rámec k ní uvedl v odůvodnění rozhodnutí, že je mu ze znalosti lokality známo, že se tam nenachází žádná studna, která by odpovídala vyhlášce, všichni jsou zásobeni vodou z veřejného vodovodu. V odvolacím řízení žalobkyně ohledně studny neuvedla nic. Znovu ji zmínila až v žalobě, aniž by však jakkoli konkrétně reagovala na odůvodnění uvedené stavebním úřadem. K takto obecně formulované žalobní námitce tak krajský soud nemá, co by uvedl, kromě toho, že stejně jako stavební úřad považuje námitku žalobkyně ohledně studny za opožděnou ve smyslu § 94m odst. 1 stavebního zákona, když ústní jednání ve věci proběhlo 23. 4. 2019. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
16. Pokud jde o 4. žalobní námitku, její první část je natolik obecná, že neumožňuje soudu její přezkum. Pokud by „podkladem, který vydání povolení neumožňuje“, měl být zákres sítí v projektové dokumentaci, soud odkazuje na vypořádání žalobní námitky v bodě 14. tohoto rozsudku. Vázanost žalovaného právním názorem přezkumného orgánu je dána ustanovením § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Z obsahu napadeného rozhodnutí žalovaného navíc podle názoru krajského soudu nevyplývá, že by se žalovaný omezil jen na převzetí závěrů přezkumných rozhodnutí – žalovaný se zabýval širším rozsahem otázek než přezkumné orgány. Taktéž poslední část této žalobní námitky nedává soudu příliš velký prostor pro přezkum, takže zde soud pouze obecně odkazuje na § 82 odst. 4 správního řádu, s tím, že z obsahu

správních spisů nevyplývá žádná skutečnost, která by bránila žalobkyni uplatnit nové důkazy dříve než v odvolacím řízení, když tyto důkazy (znalecké posudky) měly podpořit tvrzení, které žalobkyně uváděla již od počátku správního řízení. Tato žalobní námitka je nedůvodná.

17. Pokud jde o 5. žalobní námitku, je třeba především říci, že rozhodnutí týkající se 3 rodinných domů, byť k žádosti téhož stavebníka, není předmětem tohoto přezkumu soudem. Zbývá část námitky je pouze v obecné rovině, žalobkyně neuvedla, z jakých důvodů má postup stavebníka za účelové obcházení zákona, a není úkolem soudu za žalobkyni cokoli domýšlet. Tato žalobní námitka je nedůvodná.
18. Pokud jde o vyjádření žalobkyně došlé soudu 6. 8. 2021, to nelze s ohledem na § 71 odst. 2, § 72 odst. 1 s. ř. s. považovat za řádnou žalobní námitku, neboť toto tvrzení bylo vůči soudu uplatněno opožděně, po uplynutí lhůty pro podání žaloby.
19. S ohledem na výše uvedené soud žalobu zamítl jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I.).
20. Procesně úspěšnému žalovanému (§ 60 odst. 1 s. ř. s.) nevznikly podle obsahu spisu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti, proto soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozsudku.
21. Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s. ř. s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 14. prosince 2022

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu